

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1595; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3013).

Udenfor Betænkningen var der til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren*:

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 15.

1) I den foreslaaede nye § 20 ændres i 4de Linie „Nævnet vælger selv“ til: „Nævnet, der selv vælger“.

Ændringsforslag til § 36.

2) I 4de Stykke, trediesidste Linie, indføjes efter „Kandidat“: „eller Liste“.

Ændringsforslag til § 54.

3) I 3die Stykke, næstsidste og sidste Linie, ændres „Betingelsen med Hensyn til Alder“ til: „Betingelserne for Valgret“.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 44.

4a) I den foreslaaede nye § 49 indføjes i 2den Linie efter „fastsættes“: „og bekendtgøres“.

b) I den foreslaaede nye § 50 indføjes i 5te Linie efter „disse“: „Kommuner“.

Ændringsforslag til § 58.

5) Paragraffen udgaar.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 64.

6) I 3die Linie ændres „Valgstyrere“ til: „Valgbestyrelse“.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 76.

7) I den foreslaaede nye § 70 ændres i 5te Linie „Mænds“ til: „Personers“.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 78.

8) I næstsidste og sidste Linie ændres „hvilke Personer... Stedfortrædere“ til: „hvem der skal være Stedfortræder“.

Ændringsforslag til § 93.

9) I 4de Linie efter „Kandidat“ indsættes: „eller Liste“.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 102.

10) I 5te sidste Linie indføjes efter „Frederiksberg“: „samt paa Bornholm“.

Ændringsforslag til § 108.

11) I 3die Linie udgaar: „— ved... Landstinget —“.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Udvalget, der har været nedsat angaaende Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen, har delt sig i et Flertal og et Mindretal, som hvert for sig stiller en Række Ændringsforslag. Om Flertallets Indstilling skal jeg udtale følgende:

Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag udtalte jeg, at det ikke vilde kunne gennemføres uforandret i dette Ting. Forud havde vi jo ved første Behandling hørt af Højres Ordfører, at Forslaget om Suppleringsmandater, der fortrinvis vilde komme Højre til gode, slet ikke duede, det gav ikke nok, og det indførte en Ordning, som den ærede Taler endog stemplede som aldeles forkastelig. Det var saaledes givet, at skulde Lovforslaget gennemføres her i Tinget, maatte det ske mod hele Højre, mod de konservative Partier, hvad der atter krævede en fuldstændig enstemmig Tilslutning til Lovforslaget fra Tingets andre Partier, og det var givet, at en Tilslutning af denne Art kunde Lovforslaget ikke finde, dertil var Betænelighederne overfor Tillægsmandaterne og overfor Folketingets store Forøgelse til 140 Medlemmer for stærke hos mange Medlemmer indenfor det Parti, hvortil jeg hører. Det maatte derfor, udtalte jeg, paa mit Partis Vegne blive vor Opgave at undersøge Muligheden for et andet Grundlag, der kunde vinde den fornødne Tilslutning i Tingene. Og skønt Lovforslaget var kommet til os fra det andet Ting med en saa stor Talstyrke, kunde en saadan Mulighed ikke være helt udelukket, da det ene af Partiernes i Folketinget, Folketingets Venstre, kort forud havde ved-